

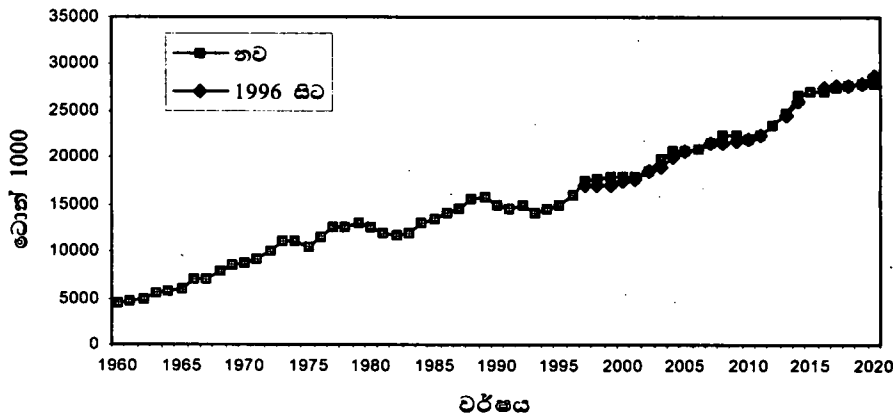
ස්වාභාවික රබර් කර්මාන්තයේ අනාගතය කුමක් වේද?

එල්.එම්.කේ. තිලකරත්න

1993 අග භාගයේ දී සෝවියට් දේශයේ කඩා වැටීමත් සමඟම බලාපොරොත්තු රහිත ලෙස ලෝක වෙළඳ පොළේ ස්වාභාවික රබර් මිල ඉහළ යාම ස්වාභාවික රබර් නිපදවන රට වලට විශාල වශයෙන් රබර් ව්‍යාප්ත කිරීම පිණිස විශාල දිරි ගැන්වීමක් විය. මේ අනුව එවකට දළ රබර් නිෂ්පාදනය පහත හෙලීමේ වැඩ සටහනක් ක්‍රියාවේ යොදමින් තිබූ මලයාසියාව පවා ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනය නංවා මෙම අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීමට යුහුසුඵ විය. මෙම වකවානුව තුළ ඊට දශක තුනක පමණ ඉතා පහත් මට්ටමක පැවති සියළු ස්වාභාවික රබර් වර්ග වල මිල 100% කින් පමණ වැඩිවීම සිදුවිය. ඒ අනුව කිලෝට රු.30-40 දක්වා මිලකට අලෙවි වූනු ඕටි රබර් මිල කිලෝට රු.60-70 දක්වා ඉහළ නැගිණි. සුදු ක්‍රේප් රබර් සඳහා ගෙවන මිල ද රු.100 ඉක්මවා ගිය අතර සෝල් ක්‍රේප් මිල කිලෝට රු.140-150 පමණ මට්ටමට වැඩි විය. මෙම පෙරලිය නිසා ස්වාභාවික රබර් ගොවීන් සඳහා දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසු උද්ගතවූ වාසිදායකම අවස්ථාව උදාවිය.

එහෙත් බලාපොරොත්තු නොවූ ලෙස 1997 ජූලි මස 2 වැනි දින සිට අග්නිදිග ආසියාවේ ආර්ථිකය මීට පෙර නොවූ අයුරින් එක් රැයකින් කඩා වැටීම ස්වාභාවික රබර් සඳහා ඇති කළේ ඉතාම අවාසිදායක පරිසරයකි. ලෝකයේ ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනයෙන් 95% ක් පමණ ආසියාවේ නිපදවෙන අතර ඉන් ඉතාම විශාල ප්‍රතිශතයක් ස්වාභාවික රබර් නිපදවනුයේ පිලිවෙලින් 1 වන, 2 වන හා 3 වන ස්ථානයේ රබර් නිපදවන රටවල් වන තායිලන්තය, ඉන්දුනීසියාව හා මැලේසියාව ය. මෙම රටවල් තුනම එක් රටක රබර් වෙන් මිලියන 1.3 - 1.6 ප්‍රමාණයක් වාර්ෂිකව නිපදවනු ලැබේ. තවද, මෙම රටවල් සියල්ලකම නිපදවන රබර් ප්‍රමාණය අනුව බලන කල මිල වැඩි කල නිමි භාණ්ඩ නිපදවීම සඳහා එම රටවලම පරිභෝජනය කරනු ලබන ස්වාභාවික රබර් ප්‍රමාණය ඉතාම සුළු ප්‍රමාණයකි. මේ හෙයින් මෙම රටවල් තුනේම සහ අනෙකුත් ආසියානු සහ අප්‍රිකානු දළ රබර් නිපදවන රටවල නිෂ්පාදනය සඳහා විකුණුම් මිල නියම කෙරෙනුයේ ජපානයේ කෝබේ නුවර හෝ සිංගප්පූරු වේ පවත්වනු ලබන රබර් වෙන්දේසි වලදීය.

මෙම වෙන්දේසි වල එක් එක් ෂීට් රබර් වර්ග, ප්‍රමිතිකරණය කල රබර් (T.S.R.) හා උතු කිරි සඳහා නියම කරනු ලබන මිල රබර් සැපයුම සහ ඉල්ලුම් තත්ත්ව මත බල පැවැත්වේ. තවද, මෙවැනි වෙන්දේසි වලදී රබර් පරිහරණය කරන රට වලට ද දළ රබර් සඳහා ගෙවනු ලබන මිල කෙරෙහි බලපෑම් ඇති කිරීමටද ඇති ඉඩකඩ බොහෝය.

ලෝක රබර් පරිභෝජනය

1997 ජූලි මස ඇති වූ මූල්‍ය බිඳ වැටීම, විශේෂයෙන් තායිලන්තයේ හා ඉන්දුනීසියාවේ ආර්ථිකයට විශාල බලපෑම් ඇති කල අතර ඒ හේතුවෙන්ම එරට වල දේශපාලන නායකත්වයේ ද විශාල විපර්යාසයක් සිදු විය. තවද, විශාල ජනගහනයක් ඇති ඉන්දුනීසියා වේ මේ හේතුවෙන් රුපියා මුදල් නෝට්ටු වල අගය 370% පමණ බාල්දු වී ඇත. මේ හෙයින් එරට ක්‍රියාකාරී වූ පොද්ගලික බැංකු 16 ක් 1977 දී ද තවත් 39 ක් 1999 මාර්තු දක්වා ද වසා දමන ලදී. එරට බැංකු වල පොලී අනුපාතය තවම වසරකට 37% ක් වන අතර රටෙහි උද්දමන අනුපාතය දැනට ද 65% පමණ වේ. එය 20% දක්වා පහත හෙලීමට හැකි වනු ඇතැයි ඔවුන් විශ්වාස කරනුයේ එරටෙහි දේශපාලන ස්ථාවරතාවයක් නුදුරු අනාගතයේද ඇති වුවහොත් පමණි.

මෙම උද්දමනය එරට කර්මාන්ත කෙරෙහි ඉතා තදින් බලපෑ නමුදු, එරට යම්පත් භාවිතයෙන් ඉදිවූ කර්මාන්ත වලට මෙමගින් යහපත් වාතාවරණයක් උදා

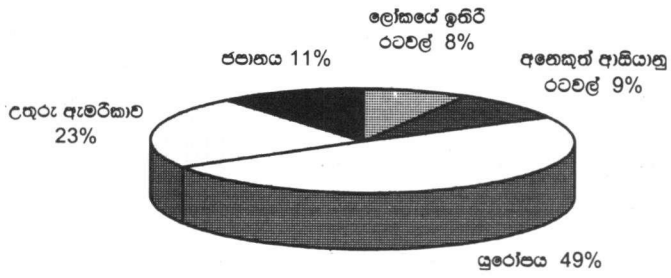
විය. අභිතකර බලපෑම් ඇතිව ඇත්තේ ආනයනය කරන ලද අමුද්‍රව්‍ය භාවිතා කර නිපදවනු ලබන අධි මිල භාණ්ඩ සඳහාය.

මේ හේතුවෙන් ඵරට කෘෂි නිෂ්පාදන කර්මාන්තයට, විශේෂයෙන් ස්වභාවික රබර් නිෂ්පාදනයට දේශීය වශයෙන් ඉතා වාසිදායක තත්ත්වයක් උදාවී ඇත. එබැවින්, විදේශ වෙළඳ පොලෙහි රබර් වල ඩොලර් මිල 50%කින් පහත බැස ඇති මේ අවධියේ දී ඵරට සිටින මිලියන 8 ක් පමණ සුළු වතු හිමියනට රබර් වලට ගෙවනු ලබන රුපියා මිල තවම 1997 තිබූ තත්ත්වයටත් වඩා ඉතා ඉහළය.

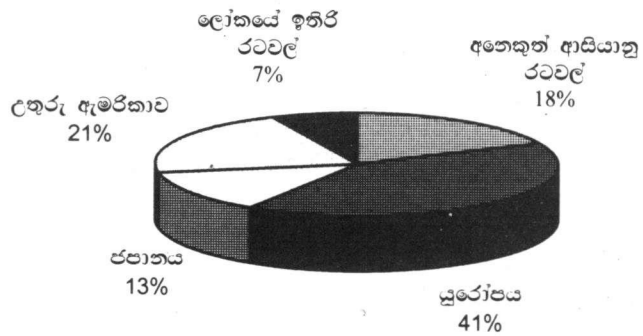
මේ හේතුවෙන් ඵරට රබර් නිෂ්පාදනය ද තව තවත් ඉහළ යන අතර 1998 නිපදවා ඇති රබර් ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් මිලියන 1.6 පමණි. එය 1997 ඵරට නිෂ්පාදනයට වඩා 3% ක වැඩිවීමකි.

එහෙත් 1998 අගෝස්තු මස සිට ඵරට රබර් නිෂ්පාදනයටද සෙමින් ඉහළ නඟින රුපියා වල අගයත් ආහාර හිඟවීමත් බලපෑමට පටන් ගෙන ඇත. 1998 ඔක්තෝබර් මස වන විට ඩොලරයට රුපියා 12000 ක් වූ විනිමය අනුපාතය අද ඩොලරයට රුපියා 7000 දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත. මේ හෙයින්, ඵරට සුළු රබර් වතු හිමියන් තම බඩවියන රැක ගැනීමට සඳහා දැන් දිනකට දෙවරක් හෝ තුන් වරක් කිරි කැපීම ද සුලභව සිදුවන බව වාර්තා වේ. මේහෙයින් රබර් ගස් වල පොතු වියලීම හේතු කොට ගෙන නුදුරු අනාගතයේ දී ඵරට රබර් වගාවෙන් විශාල ප්‍රතිඵලයක් විනාශ වීමේ තර්ජනයකට මුහුණපා ඇති බව ද ඵරටින් වාර්තා වේ.

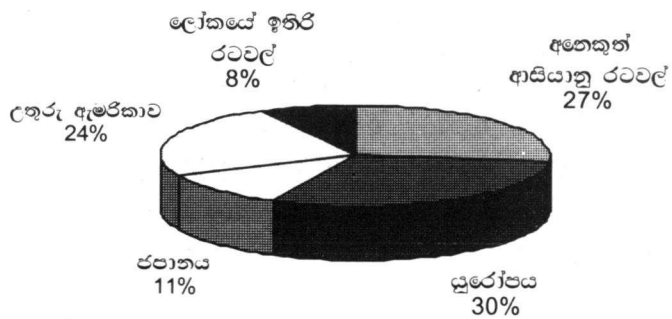
කෙසේ වුවද, ආසියාවේ ආර්ථිකය කඩා වැටීම, ඉන්දුනීසියාවේ රබර් නිමි භාණ්ඩ කර්මාන්තයට බලවත් සේ බලපා ඇත. 1996 වසරේදී රබර් මෙට්‍රික් ටොන් 145,000 ක් නිමි භාණ්ඩ සඳහා පරිභෝජනය කළ ඉන්දුනීසියාව 1997 වසරේදී පරිභෝජනය කර ඇත්තේ මෙට්‍රික් ටොන් 100,000 පමණි. මෙයින් 80% භාවිතා කර ඇත්තේ මූල්‍ය බාලඳු වෙන් වඩාත්ම අමාරුවට වැටී ඇති වයර්, නිෂ්පාදනය සඳහාය. මේ හෙයින් ඉන්දුනීසියාවේ වයරයක මිල දෙගුණයකින් වැඩිවී ඇති අතර ඊට හේතුව වයරයක් නිෂ්පාදනය සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය වූ රසායනික ද්‍රව්‍ය, කාබන් කුඩු, කම්බි සහ සුළු ප්‍රමාණ වශයෙන් භාවිතා කරන කෘතිම රබර් මිල අධික වීමයි. සාමාන්‍ය වයරයක් නිෂ්පාදනයේදී සම්පූර්ණ නිෂ්පාදන වියදමෙන් රබර් මිල වනුයේ 22% ක් පමණි. මේ හේතුවෙන් විශේෂයෙන් ප්‍රවාහන ක්ෂේත්‍රයේ යොදවන වාහන අද, 20% සිට 30% දක්වා මිල අඩු නැවත පිරවූ වයර් භාවිතයට පෙලඹී ඇත.

සමස්ත රබර් පරිභෝජනය - 1980

සමස්ත රබර් පරිභෝජනය - 1990

සමස්ත රබර් පරිභෝජනය - 2000

මේ තත්ත්වයෙන් මිදීම සඳහා කල හැකි එකම පිළියම නම් අපනයනය සඳහා නිම් භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය බව ඔවුන්ද ඒකමතිකව පිළි ගෙන ඇත. ටයර් අපනයනයේදී ආසියාතික රට වලට මුහුණ පෑමට ඇති අනෙක් ගැටළුව නම් මේ ආකාරයෙන් විනිමය බාල්දුවෙන් පීඩාවට පත් කොරියාව, තායිවානය, ඉන්දියාව සහ ජපානයන් අඩු මිලට ටයර් ලෝක වෙළඳ පොළට තරඟකාරීත්වයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමයි. මේ අනුව සලකා බලන විට, ඉන්දුනීසියාවේ පමණක් නොව තායිලන්තය, මලයාසියාව සහ වියට්නාමය යන රටවලද රබර් නිෂ්පාදනයේ අනාගතය එතරම් පැහැදිලි නැත. එය බොහෝ විට රඳා පවතිනුයේ රබර් ගොවීන් ස්වශක්තියෙන් රබර් නැවත වගා කිරීම සඳහා ඉදිරිපත්වීම සහ දැනට ඇති රබර් ඉඩම් හොඳ තත්ත්වයෙන් පවත්වා ගෙන යාම මතය.

ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් නිෂ්පාදනයට, ආසියාවේ ආර්ථිකය බිඳ වැටීම බලපා ඇත්තේ ඊට වෙනස් ආකාරයකටය. දැනට 50% ක් පමණ වූ නිෂ්පාදනය දළ රබර් ලෙස පිටරට යවන ශ්‍රී ලංකාවට, ඒ සඳහා ගෙවනු ලබන 50% ක පමණ පහත වැටුණු ඩොලර් මිල ගණන් කිසියෙක් ප්‍රමාණවත් නොවීම හේතු කොට ගෙන බොහෝ රබර් වතු හිමියන් සම්පූර්ණයෙන් රබර් වතු පාඨවට හැර කිරී නොකපා සිටීමට තීරණය කර ඇත. එහෙත් ශ්‍රී ලංකාවේ ද මූල්‍ය අනුපාත අනෙකුත් ආසියාතික රටවල මෙන්ම විශාල පරතරයකින් එකවර පහත වැටීමට ඉඩ හැරියේ නම් එමගින් කෘෂි නිෂ්පාදකයින් හට කෙටි කාලීනව සහනයක් ලැබීමට ඉඩ තිබුණ ද, එමගින් අනෙකුත් පාරිභෝගිකයන් හට විශාල ප්‍රශ්ණ ඇති වීමට ඉඩ තිබුණි. එහෙත් දැනට ශ්‍රී ලංකා රජය තීරණය කර ඇති පරිදි නිපදවනු ලබන අමු රබර් හැකි පමණ භාණ්ඩ වශයෙන්, නිම් භාණ්ඩ බවට පත් කිරීම සෑම අතින්ම වාසිදායක ක්‍රමයක් බව මතක් කල යුතුය. මේ සඳහා උදාහරණ ලෙස ගතහොත් වාර්ෂිකව මෙට්‍රික් ටොන් 450,000 පමණ නිපදවනු ලබන ඉන්දියාව සහ චීනය තම සියළු නිෂ්පාදනය භාණ්ඩ බවට පත්කර අපනයනය සඳහා යොදා ගැනීම හේතුවෙන් ඉහත සඳහන් ආසියාවේ ආර්ථිකය බිඳ වැටීම එම රටවලට එතරම් තදින් බලපෑමක් කර නොමැත.

ඉන්දුනීසියාව, මැලේසියාව හා තායිලන්තයේ ගොවීන් රබර් වෙනුවට ඔසිල් පාම් පැල වගා කිරීමට පෙළඹී ඇති බව නිතර වාර්තාවේ. එහෙත් එම රටවල් වලින් ලැබෙන අප්තම වාර්තා වලට අනුව ඔසිල් පාම් කර්මාන්තයේදී ද අස්වැන්න සැකසීම කරනු ලබන කර්මාන්තශාලා මගින් අප්තම ඔසිල් පාම් ඇට ඉතා අඩු මිලට සුළු වතු හිමියන් ගෙන් ලබා ගැනීමට පෙළඹී ඇති බවත් එමගින් ඔවුන්ගේ

නිෂ්පාදන සඳහා ලැබෙන ආදායම ඉතා සීඝ්‍රයෙන් පහත වැටෙන බවත් එය ඔයිල් පාම් ව්‍යාපෘතියේ කඩා වැටීමකට දැනටමත් හේතුවී ඇති බවත් වාර්තා වී ඇත.

ඔයිල් පාම් යනු මුදුන් මූලක් රහිත තාල වර්ගයේ ශාක විශේෂයක් වන බැවින් ඒවා ලංකාවේ වගා කිරීම ඉතා සුපිරික්ෂාකාරී ලෙස සොයා බලා කල යුතුය. මුදුන් මූලක් රහිත මෙම ශාකයට නියඟයකට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ඉතා අඩු අතර, බැඳුම් රහිත පෙදෙස් වල සෝදා පාචව වැලැක්වීමට ඇති හැකියාව ද ඉතා අල්පය. තවද, රබර් වගාව වනාහි ස්වාභාවික වැහි වනාන්තර මෙන්ම පරිසරයට හිතකාමී වූ වගාවක් වන අතර ලංකාවේ තේ කර්මාන්තය ඇතුළු අනෙක් කර්මාන්ත වලට සහ ඉහුම් පිහුම් සඳහා දර අවශ්‍යතාවයෙන් 85% ක් පමණ සපයනු යේ ද රබර් කර්මාන්තයෙහි. එහෙත් භාවිතයට ගත නොහැකි ජීව ස්කන්ධය අති විශාල වූ ඔයිල් පාම් වගාවෙන් මෙවැනි අවශ්‍යතාවයක් හෝ දර අවශ්‍යතාවයක් සැපයීම නොහැකිවීම හේතුවෙන් ඔයිල් පාම් වගාව ඉවක් බවක් නැතිව ප්‍රචලිත කිරීම ලංකාවේ දේශගුණයට ද විශාල ලෙස බලපෑමක් ඇති කල හැකි බව අවධාරණය කල යුතුය. මීට සහි තුනකට පමණ පෙර සිට ආරම්භ වූ වැසි රහිත වියළි කාලගුණය හේතු කොට ගෙන 1999 ජූලි මස 02 දා ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලාප්‍රවාහන මණ්ඩලය මගින් විද්‍යුත් හා මුද්‍රිත මාධ්‍ය ඔස්සේ ප්‍රචාරයක් ලබා දෙන ලද දේශගුණික අනතුරු හැඟවීම විශේෂයෙන්ම සැලකිල්ලට ගාජනය කල යුතුය. එම අනතුරු හැඟවීමට අනුව කොළඹ හා අවට නිවෙස් වල ජල පරිභෝජනය සීමා නොකළහොත් කැලණි ගඟෙහි ජලයට මුහුදු වතුර මිශ්‍ර වීම හේතු කොට ගෙන ජලය අපිරිසිදු වීමේ ප්‍රශ්ණ ඇතිවීමත් ඒ හේතුවෙන් කොළඹ හා අවට පෙදෙස් වලට සපයනු ලබන ජලය සීමා කිරීමට සිදු වීමක් විය හැකි බවත් සඳහන් කරන ලදී. කැලණි ගඟ ආරම්භයේ සිට කොළඹට ආසන්න වන තෙක්ම ඉටුර දෙපස ඇත්තේ රබර් වගාවන් බව නොරහසකි. එහෙත් රටේ උද්ගතවී ඇති අනෙකුත් දේශගුණික බලපෑම් මත කැලණි ගඟේ ජල මට්ටම මෙතරම් ඉක්මනට පහත බැසීමට හේතුවී ඇත්නම් කැලණි ගඟ දෙපස ඔයිල් පාම් වගාවක් ඇති වුවහොත් එමගින් උද්ගතවිය හැකි අයහපත් දේශගුණික ඵල විපාක විශේෂයෙන් මෙහිලා සඳහන් කිරීමට අවශ්‍ය නැත. තවද, රබර් කර්මාන්තයෙන් සපයනු ලබන දර නොමැති වූවිට ඒ සඳහා පාවිච්චියට ගත හැකි වන එකම විකල්ප දැව මාර්ගය නීතියට පටහැනිව හෝ රටෙහි ඉතිරිවී ඇති ඉතා සුළු ප්‍රතිශතයක් වූ වන සම්පත විනාශ කිරීම බවද සිහි ගැන්විය යුතුමය. මේ කරුණු සලකා බැලීමේදී එදිනෙදා රූපියල් ගත වලින් ලාභයක් පමණක් ලබා ගැනීමේ පටු අදහසින් සැලසුම් රහිතව

මයිල් පාම් වගාවට පෙළඹෙන වතු සමාගම් මේ ගැන විශේෂ අවධානයක් යොමු කිරීම කළ යුතු වේ.

එහෙත් දැනට පොල් වගාව සඳහා වෙන්කර ඇති වගා නොකළ ඉඩම් වල අස්වැන්න පැසසීමේ කර්මාන්තශාලා ඇති කිරීම සඳහාද සැලසුම් ඇතිව මයිල් පාම් වගාව ඇති කරන්නේ නම් මෙම බෝග විවිධාංගීකරණ කිරීමෙන් ඇති විය හැකි අවාසිදායක ප්‍රතිඵල අවම කර ගත හැක.

කෘෂි වෙළඳ ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව ලොව පහල අනාවැකි පල කිරීමේ දක්ෂතාව ඇති ඇමිස්ටර්ඩැම් හි නිදහස් විශ්ව විද්‍යාලයේ අර්ථ ශාස්ත්‍රඥ මහාචාර්ය එම්.පී. සමිත් ගේ නූතන ප්‍රකාශයන්ට අනුව 1999 වසර තුළදී රබර් මිල ඉහළ යාම ඉතා සුළු වශයෙන් සිදුවන අතර වර්ෂ 2002 සිට රබර් මිල ඉතා සිඝ්‍රයෙන් වැඩිවන බව සඳහන් වේ. ඊට හේතුව ස්වාභාවික රබර් සඳහා ඉල්ලීම මේ වන විට ඉතා සිඝ්‍රයෙන් වැඩිවීම සහ අතීත මාර්ග මගින් වැඩි තීව්‍රතාවයකින් රබර් කිරි කැපීමෙන් පොත්ත වියලීමේ රෝගයට රබර් ගස් භාජනය වීම හා අත් රටවල ද අනෙකුත් බෝග සඳහා විවිධාංගීකරණය වීමෙන් ලොවපුරා රබර් නිෂ්පාදනය බලාපොරොත්තු රහිත ලෙස අඩුවීමත්ය. මේ හේතුවෙන් රබර් කිලෝටක මිල සිංගප්පූරු ඩොලර් 5 (රු.150/-) පමණ වන බව මහුගේ අනාවැකි යයි. එහෙත් නිෂ්පාදනය අඩු වීම හේතු කොට ගෙන ඒ වන විට ලෝකයේ භාවිතා වන කෘතීම රබර් සහ ස්වාභාවික රබර් අතර අනුපාතය දැනට පවතින 40% සිට 31% දක්වා පහත වැටෙන බවයි.

මෙම කරුණු සලකා බැලීමේ දී පෙනී යන එක් කරුණක් නම් ශ්‍රී ලංකාවේ දේශගුණික තත්ත්වයන් සහ පරිසරය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා දැනට පවතින රබර් වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය අතිවාර්යෙන්ම එලෙසින්ම පවත්වා ගෙන යායුතුය. තවද, මෙසේ නිපදවනු ලබන රබර් හැකි පමණ අගය ආදේශිත භාණ්ඩ බවට පත් කර ලොව වෙළඳ නම් යටතේ විදේශ වෙළඳ පොලට ඉදිරිපත් කිරීම මගින් රටේ ආර්ථිකයටත්, සුළු වතු හිමියාටත් වැඩි වාසි සලසා දිය හැක. තවද කෙටි කාලීන වාසි තකා ඉවත් බවක් නොමැතිව රබර් උදුරා දමා මයිල් පාම් වැනි බෝග විවිධාංගීකරණය කිරීමට පෙළඹීම රටෙහි ආර්ථිකයටත් දේශගුණික තත්ත්වයටත් අහිතකර බලපෑම් ඇති කිරීමට හේතු වන බවද සඳහන් කළ යුතුය. දැනට පවතින තත්ත්වය අනුව නව තාක්ෂණ අකුරටම භාවිතා කර රබර් වතු වල ඵලදායීතාව උපරිම කර රබර් නිෂ්පාදන වියදම අවම කර ගැනීමෙන් රබර් වතු පාඩු නොමැතිව පවත්වා ගෙන යා හැකි බව අප විසින් සාක්ෂි සහිතව පෙන්වා දී

ඇත. එබැවින් රබර් කර්මාන්තය ආරක්ෂා කර එමගින් රටේ ආර්ථිකය ශක්තිමත් කර මිනිස් වර්ගයාට හිතකර පරිසරයක් ගොඩනැගීම සඳහා වතු පාලක සමාගම් හා සුළු වතු හිමියන් අදිටන් කර ගත යුතුය.